

РЕШЕНИЕ

№ 2891

гр. София, 28.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8092** по описа за **2021** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адв. И. А., като пълномощник на Комисия за защита на потребителите (КЗП), срещу решение от 25.06.2021г. на Софийски районен съд, НО, 104 състав по н.а.х. дело №1530/2021г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт. Поддържа, че в хода на административнонаказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди, че вмененото във вина на наказаното лице нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава. Посочени, според оспорващия, са материалноправните норми, като и наказанията за установените нарушения са индивидуализирани. Конкретните обстоятелства обусловили поведението на търговеца, в този смисъл не са наведени от жалбоподателя, по безспорен начин от доказателствата по приетата преписка се установявало извършеното нарушение на ЗЗП. Смята, че в процесния случай не е налице малозначителност на нарушението, съответно наличие на предпоставки чл.28 от ЗАНН. В касационната жалба е посочено, че независимо от факта, че обектът в момента на проверката не е работил, всеки един момент може да функционира без надлежните документи за безопасност, като

уязвими ще бъдат най-малките потребители. Прави искане да бъде отменено обжалваното съдебно Решение и вместо него по същество на спора да бъде потвърдено наказателното постановление или при отмяна да бъде върнато за ново разглеждане поради неизяснена фактическа обстановка. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на ответника по касацията.

Ответникът – [фирма], ЕИК[ЕИК], оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител адв.Р. поддържа, че обжалваното съдебно решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за неговата отмяна. Претендира присъждане на разноски.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор К. от Софийска градска прокуратура (СГП), дава заключение за отхвърляне на касационната жалба и потвърждаване на касационната жалба.

Административен съд София - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

С НП № К-040544/23.12.2020 г., на основание чл.212 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП), на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 5000 (пет хиляди) лева за това, че при направена на 05.10.2020 г. проверка в обект детски кът „П. Я.“ към ресторант „Д. Х.“, в [населено място], стопанисван от дружеството, било установено, че [фирма] предоставя услугите „игри и занимания на деца и празнуване на рождени дни в ресторанта“, чрез използване на съоръженията за игри, без да са извършени дейностите по оценяване и удостоверяване на съответствието им с нормативно установените изисквания за безопасност, съгласно Наредба №1/12.01.2009г., с което са нарушени изискванията на чл.72, във вр. с чл.71, ал.1 ЗЗП.

С обжалвания съдебен акт е отменено НП № К-040544/23.12.2020 г.

За да постанови този правен резултат, въззивният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел, че твърдяното от наказващия орган нарушение не е доказано, тъй като към момента на проверката клуб „П. Я.“ не е функционирал и не е ползван от деца. С оглед на това е намерил НП за незаконосъобразно.

Този извод на въззивния съд се споделя и от настоящия решаващ касационен състав.

По делото не се установи по безспорен начин, че при проверката действително дружеството е предоставяло услугите „игри и занимания на деца и празнуване на рождени дни в ресторанта“. Следва да се има предвид и ситуацията във връзка с пандемията, предприетите от март 2020 г. противоепидемични мерки в страната, продължили и към октомври 2020г., ограничаващи различни дейности, включително и на ресторантите и детските клубове. Ето защо изводът за недоказаност на нарушението, с оглед недоказване предоставяне на услугите през съответния период е правилен. Състоятелни са възраженията на дружеството, че след 18.04.2020г., докато е имал извършен годишен контрол за обекта (доклад от 18.04.2019г.) е ограничило дейността си и предоставяне на услугите в детския кът, във връзка с ограниченията по Закона за здравето след 13.03.2020г. Свидетелските показания, че когато служителите на КЗП правели проверката нямало движение, нямало никакви деца, единствено в края се появила аниматорка с едно дете, но дали е използван

детският кът за посочените дейности не се установява безспорно. В касационната жалба също не се оспорва фактът, че обектът в момента на проверката не е работил, но би могъл да започне да функционира без необходимите документи.

Освен това извън извода по същество се констатираха и процесуални нарушения, които сами за себе си обуславят отмяната на НП и законосъобразността на извода на СРС като краен резултат.

Разпоредбата на чл.72 от ЗЗП задължава лицата, предоставящи услуги да ги предлагат на потребителите, след извършване на дейностите по оценяване и удостоверяване на съответствието им с нормативно установените изисквания за безопасност. С Наредба № 1/12.01.2009 г. за условията и реда за устройството и безопасността на площадките за игра се определят условията и редът за устройството и безопасността на обществено достъпни площадки за игра, разположени на открито и на закрито, в т.ч. изискванията за безопасното им ползване, поддържането и контрола. Сред начините за контрол са и тези по чл. 68, ал. 4 и ал. 5 от наредбата, съответно: „стопанинът на площадката за игра, веднъж на 12 месеца да възлага на орган за контрол извършването на годишен контрол на площадка за игра, с оглед пълна и подробна проверка на общото ниво на безопасност на площадката за игра, спрямо изискванията на наредбата; първият годишен контрол на нова или основно обновена площадка за игра да се извършва в срок до 12 месеца след въвеждането ѝ в експлоатация“. С процесното НП е вменено неизпълнение, конкретно на изискванията на ал.4, но нито в акта, нито в постановлението е посочена дата на въвеждане съоръжението в експлоатация и до кога е следвало да бъде направен доклада за годишния контрол за 2020г., при положение, че към проверката на 05.10.2020г. годината не е изтекла, а е констатиран доклад за годишен контрол за 2019г. След като наказващият административен орган не е изследвал това обстоятелство и не е дефинирал точна дата, считано от която да се брой срока по чл. 68, ал. 4 от наредбата, е допуснал процесуално нарушение на правилото по чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Липсата на фиксирана дата, пречи да се направи извод относно това към кой момент е налице твърдяното неизпълнение на изискването, съответно нарушението.

По изложените доводи, настоящият касационен състав приема, че въззивният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, при изясняване на фактите и обстоятелствата по случая, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Ответникът е направил искане за присъждане на разноски. Съгласно чл.63, ал. ЗАНН (нова - ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г. и в сила към приключване на устните състезания), в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. В случая е представил списък на разноските, каквото изискване е въведено с разпоредбата на чл.80 ГПК, както и представеният договор служи за разписка на платеното в брой възнаграждение. Основателно е възражението на касатора за прекомерност, предвид, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност, по което присъжданото възнаграждение следва да се намали на 400 лв.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АССГ, XX Касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА срещу решение от 25.06.2021г. на Софийски районен съд, НО, 104 състав по н.а.х. дело №1530/2021г.

ОСЪЖДА Комисията за защита на потребителите да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв. (четирисотин лева).
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.